

خطة قتل يسوع

¹وَكَانَ الْفِصْحُ وَأَيَّامُ الْفَطِيرِ بَعْدَ يَوْمَيْنِ. وَكَانَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ يَطْلُبُونَ كَيْفَ يُمَسْكُونَهُ بِمَكْرٍ وَيَقْتُلُونَهُ، وَلَكِنَّهُمْ قَالُوا: لَيْسَ فِي الْعِيدِ، لئَلَّا يَكُونَ شَعَبٌ فِي الشَّعْبِ.

تُكْفِنِ يَسُوعَ بِالْعَطَرِ

³وَفِيمَا هُوَ فِي بَيْتِ عَنِيَّا فِي بَيْتِ سِمَعَانَ الْأَبْرَصِ وَهُوَ مُتَّكِئٌ، جَاءَتِ امْرَأَةٌ مَعَهَا قَارُورَةُ طِيبٍ تَارِدِينَ خَالِصٍ كَثِيرٍ النَّعْنَ. فَكَسَرَتِ الْقَارُورَةَ وَسَكَبَتْهُ عَلَى رَأْسِهِ. ⁴وَكَانَ قَوْمٌ مُعْطَاطِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا: لِمَاذَا كَانَ تَلْفُ الطِّيبِ هَذَا؟ ⁵لأنَّهُ كَانَ يُمَكِّنُ أَنْ يُبَاعَ هَذَا بِأَكْثَرِ مِنْ ثَلَاثِمِئَةِ دِينَارٍ وَبُعْطَى لِلْفُقَرَاءِ، وَكَانُوا يُؤْتِبُونَهَا. ⁶أَمَّا يَسُوعُ فَقَالَ: ائْرِكُوهَا، لِمَاذَا تُزْعِجُونَهَا؟ قَدْ عَمِلْتَ بِي عَمَلًا حَسَنًا. ⁷لأنَّ الْفُقَرَاءَ مَعَكُمْ فِي كُلِّ جِيلٍ وَمَتَى أَرَدْتُمْ تَقْدِرُونَ أَنْ تَعْمَلُوا بِهِمْ خَيْرًا، وَأَمَّا أَنَا فَلَسْتُ مَعَكُمْ فِي كُلِّ جِيلٍ. ⁸عَمِلْتَ مَا عِنْدَهَا، قَدْ سَبَقَتْ وَدَهَنْتُ بِالطِّيبِ جَسَدِي لِلتَّكْفِينِ. ⁹الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: حَيْثُمَا يَكْرُرُ بِهَذَا الْإِنْجِيلِ فِي كُلِّ الْعَالَمِ يُخْبَرُ أَيْضًا بِمَا فَعَلْتُمْ هَذِهِ تَذْكَارًا لَهَا.

يهودا يخطط خيانة يسوع

¹⁰ثُمَّ إِنَّ يَهُودَا الْإِسْخَرْيُوطِيَّ، وَاحِدًا مِنَ الْإِثْنَيْ عَشَرَ، مَضَى إِلَى رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ لِيُسَلِّمَهُ إِلَيْهِمْ. ¹¹وَلَمَّا سَمِعُوا فَرَّجُوا وَوَعَدُوهُ أَنْ يُعْطَوْهُ فِصَّةً. وَكَانَ يَطْلُبُ كَيْفَ يُسَلِّمَهُ فِي فُرْصَةٍ مُوَافِقَةٍ.

تجهيز مائدة الفصح

¹²وَفِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ مِنَ الْفَطِيرِ، حِينَ كَانُوا يَذْبَحُونَ الْفِصْحَ، قَالَ لَهُ تَلَامِيذُهُ: أَيْنَ تُرِيدُ أَنْ نَمْضِيَ وَنُعِدَّ لِنَأْكُلَ الْفِصْحَ؟ ¹³فَأَرْسَلَ اثْنَيْنِ مِنَ تَلَامِيذِهِ وَقَالَ لَهُمَا: اذْهَبَا إِلَى الْمَدِينَةِ فَبِلَايَكُمَا إِنْسَانٌ حَامِلٌ جَرَّةَ مَاءٍ. ¹⁴وَحَيْثُمَا يَدْخُلُ فَقُولَا لِرَبِّ الْبَيْتِ، إِنَّ الْمُعَلِّمَ يَقُولُ: أَيْنَ الْمَنْزِلُ حَيْثُ أَكُلُ الْفِصْحَ مَعَ تَلَامِيذِي؟ ¹⁵فَهُوَ يُرِيكُمَا غُلَبَةً كَبِيرَةً مَفْرُوشَةً مُعَدَّةً، هُنَاكَ أَعِدَّا لَنَا. ¹⁶فَخَرَجَ تَلَامِيذَاهُ وَأَتَيَا إِلَى الْمَدِينَةِ وَوَجَدَا كَمَا قَالَ لَهُمَا، فَأَعَدَّا الْفِصْحَ.

خيانة يسوع

¹⁷وَلَمَّا كَلِمَ الْمَسَاءُ جَاءَ مَعَ الْإِثْنَيْ عَشَرَ. ¹⁸وَفِيمَا هُمْ مُتَّكِئُونَ يَأْكُلُونَ قَالَ يَسُوعُ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ وَاحِدًا مِنْكُمْ يُسَلِّمُنِي، أَلَاكِلُ مَعِي. ¹⁹فَابْتَدَأُوا يَحْزَنُونَ وَيَقُولُونَ

Der Plan Jesus zu Töten

¹Es war zwei Tage vor Passa und den Tagen der ungesäuerten Brote. Und die Hohenpriester und Schriftgelehrten suchten, wie sie ihn mit List ergreifen und töten könnten. ²Sie sprachen aber: Ja nicht am Fest, damit nicht ein Aufruhr im Volk entstehe!

Die Salbung Jesu in Bethanien

³Und als er in Bethanien war, im Hause Simons des Aussätzigen, und saß zu Tisch, da kam eine Frau, die hatte ein Glas mit unverfälschtem und kostbarem Nardenöl, und sie zerbrach das Glas und goss es auf sein Haupt. ⁴Da wurden einige unter ihnen unwillig und sprachen: Was soll die Vergeudung des Nardenöls? ⁵Man könnte dieses Salböl um mehr als dreihundert Silberdenare verkaufen und es den Armen geben. Und sie machten ihr Vorwürfe. Jesus aber sprach: Lasst sie in Frieden! Was betrübt ihr sie? Sie hat ein gutes Werk an mir getan. ⁷Ihr habt allezeit Arme bei euch, und wenn ihr wollt, könnt ihr ihnen Gutes tun; mich aber habt ihr nicht allezeit. ⁸Sie hat getan, was sie konnte; sie ist zuvorgekommen, meinen Leib zu salben zu meinem Begräbnis. ⁹Wahrlich, ich sage euch: Wo dies Evangelium verkündigt wird in aller Welt, da wird man auch das sagen zu ihrem Gedächtnis, was sie jetzt getan hat.

Judas plant seinen Verrat

¹⁰Und Judas Iskariot, einer von den Zwölfen, ging hin zu den Hohenpriestern, damit er ihn an sie verriete. ¹¹Als sie das hörten, wurden sie froh und verhiessen, ihm Geld zu geben. Und er suchte, wie er ihn bei günstiger Gelegenheit verriete.

لَهُ وَاحِدًا قَوَّاجِدًا: هَلْ أَنَا؟ وَآخَرُ: هَلْ أَنَا؟²⁰ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: هُوَ وَاحِدٌ مِنَ الْإِثْنِي عَشَرَ الَّذِي يَعْمِسُ مَعِيَ فِي الصَّحْفَةِ.²¹ إِنَّ ابْنَ الْإِنْسَانِ قَاصٍ كَمَا هُوَ مَكْنُوثٌ عَنْهُ، وَلَكِنْ وَبَلْ لِدَلِكِ الرَّجُلِ الَّذِي بِهِ يُسَلِّمُ ابْنُ الْإِنْسَانِ، كَانَ خَيْرًا لِدَلِكِ الرَّجُلِ لَوْ لَمْ يُؤَلِّدْ.

العشاء الرباني

²² وَفِيمَا هُمْ يَأْكُلُونَ أَخَذَ يَسُوعُ خُبْزًا وَبَارَكَ وَكَسَّرَ وَأَعْطَاهُمْ وَقَالَ: خُذُوا، كُلُوا، هَذَا هُوَ جَسَدِي.²³ ثُمَّ أَخَذَ الْكَاسَ وَشَكَرَ وَأَعْطَاهُمْ، فَشَرِبُوا مِنْهَا كُلُّهُمْ.²⁴ وَقَالَ لَهُمْ: هَذَا هُوَ دَمِي الَّذِي لِلْعَهْدِ الْجَدِيدِ الَّذِي يُسْفِكُ مِنْ أَجْلِ كَثِيرِينَ.²⁵ أَلْحَقْ أَقُولُ لَكُمْ: إِنِّي لَا أَشْرَبُ بَعْدُ مِنْ نِتَاجِ الْكَرْمَةِ إِلَى ذَلِكَ الْيَوْمِ حِينَمَا أَشْرَبُهُ جَدِيدًا فِي مَلَكُوتِ اللَّهِ.²⁶ ثُمَّ سَبَّحُوا وَخَرَجُوا إِلَى جَبَلِ الرِّثْيُونِ.

يسوع يُنبئ بإنكار بطرس

²⁷ وَقَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: إِنَّ كُلَّكُمْ تَشْكُونُونِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، لِأَنَّهُ مَكْنُوثٌ: "أَتِي أَصْرِبُ الرَّاعِي فَتَبَدَّدُ الْجَزَاءُ".²⁸ وَلَكِنْ بَعْدَ فِتَامِي أَشْفِئُكُمْ إِلَى الْجَلِيلِ.²⁹ فَقَالَ لَهُ بُطْرُسُ: وَإِنْ شَكَّ الْجَمِيعُ فَأَنَا لَا أَشْكُ.³⁰ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ الْيَوْمَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، قَبْلَ أَنْ يَصِيحَ الدِّبْكُ مَرَّتَيْنِ، تُكْذِرُنِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.³¹ فَقَالَ يَأْكُثَرُ تَشْدِيدًا: وَلَوْ اضْطَرَرْتُ أَنْ أَمُوتَ مَعَكَ لَا أَكْذُرُكَ. وَهَكَذَا قَالَ أَيْضًا الْجَمِيعُ.

يسوع يستسلم لإرادة الله الآب

³² وَخَاءُوا إِلَى صَيِّعَةٍ اسْمُهَا حَنْسِيمَانِي فَقَالَ لَتَلَامِيذِهِ: اجْلِسُوا هَهُنَا حَتَّى أَصَلِّيَ.³³ ثُمَّ أَخَذَ مَعَهُ بُطْرُسَ وَبَعْقُوبَ وَيُوحَنَّا وَابْتَدَأَ يَدْهَشُ وَيَكْتَتِبُ.³⁴ فَقَالَ لَهُمْ: تَفْسِي خَزِيئَةٌ جِدًّا حَتَّى الْمَوْتِ، أَمْكُتُوا هُنَا وَاسْهَرُوا.³⁵ ثُمَّ تَقَدَّمَ قَلِيلًا وَخَرَّ عَلَى الْأَرْضِ، وَكَانَ يُصَلِّي لِكَيْ تَعْبُرَ عَنْهُ السَّاعَةُ إِنْ أَمْكَنَ.³⁶ وَقَالَ: يَا أَبَا الْآبِ، كُلُّ شَيْءٍ مُسْتَطَاعٌ لَكَ، فَاجْرِ عَنِّي هَذِهِ الْكَاسَ، وَلَكِنْ لِيَكُنْ لَا مَا أُرِيدُ أَنَا بَلْ مَا تُرِيدُ أَنْتَ.³⁷ ثُمَّ جَاءَ وَوَجَدَهُمْ نِيَامًا فَقَالَ لِبُطْرُسَ: يَا سِمْعَانُ، أَنْتَ تَائِمٌ؟ أَمَا قَدِرْتُ أَنْ تَسْهَرَ سَاعَةً وَاحِدَةً؟³⁸ اسْهَرُوا وَصَلُّوا لِيَلَّا تَدْخُلُوا فِي تَجْرِبَةٍ، أَمَّا الرُّوحُ فَتَشْبِيهُ وَأَمَّا الْجَسَدُ فَضَعِيفٌ.³⁹ وَمَضَى أَيْضًا وَصَلَّى قَائِلًا ذَلِكَ الْكَلَامَ يَعْثِيهِ.⁴⁰ ثُمَّ رَجَعَ وَوَجَدَهُمْ أَيْضًا نِيَامًا إِذْ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ ثَقِيلَةً فَلَمْ يَعْلَمُوا بِمَاذَا يُجْبُونَهُ.⁴¹ ثُمَّ جَاءَ ثَالِثَةً وَقَالَ لَهُمْ: تَامُوا الْآنَ وَاسْهَرُوا، يَكْفِي، قَدْ أَتَتِ السَّاعَةُ. هُوَذَا ابْنُ الْإِنْسَانِ يُسَلِّمُ إِلَيَّ

Das Abendmahl

¹² Und am ersten Tag der süßen Brote, da man das Passalamm opferte, sprachen seine Jünger zu ihm: Wo willst du, dass wir hingehen und vorbereiten, damit du das Passamahl essen kannst?¹³ Und er sandte zwei seiner Jünger und sprach zu ihnen: Geht hin in die Stadt, und es wird euch ein Mann begegnen, der trägt einen Krug mit Wasser; folgt ihm,¹⁴ und wo er hineingeht, da sprecht zu dem Hausherrn: Der Meister lässt dir sagen: Wo ist der Raum, darin ich das Passalamm mit meinen Jüngern essen kann?¹⁵ Und er wird euch einen großen Saal zeigen, der mit Polstern versehen und bereitet ist; dort richtet für uns zu.¹⁶ Und die Jünger gingen hin und kamen in die Stadt und fanden's, wie er es ihnen gesagt hatte, und bereiteten das Passalamm.

¹⁷ Und am Abend kam er mit den Zwölfen.¹⁸ Und als sie zu Tisch saßen und aßen, sprach Jesus: Wahrlich, ich sage euch: Einer von euch, der mit mir isst, wird mich verraten.¹⁹ Und sie wurden traurig und sagten zu ihm, einer nach dem anderen: Bin ich's? Und der andere: Bin ich's?²⁰ Er antwortete aber und sprach zu ihnen: Einer von den Zwölfen, der gleichzeitig mit mir seinen Bissen in die Schüssel taucht.²¹ Der Menschensohn geht zwar dahin, wie von ihm geschrieben steht; weh aber dem Menschen, durch den der Menschensohn verraten wird. Es wäre besser für diesen Menschen, wenn er nie geboren wäre.

²² Und als sie aßen, nahm Jesus das Brot, dankte und brach's und gab's ihnen und sprach: Nehmt, esst; das ist mein Leib.²³ Und er nahm den Kelch, dankte und

أَيَّرِي الْخُطَاةَ.⁴² قُومُوا لِنَدْهَبَ، هُوَذَا الَّذِي يُسَلِّمُنِي قَدْ اقْتَرَبَ.

إِعْتِقَال يَسُوع

⁴³ وَلِلْوَقْتِ فِيمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ أَقْبَلَ يَهُودًا، وَاجِدٌ مِنَ الْاِثْنَيْ عَشَرَ، وَمَعَهُ جَمْعٌ كَثِيرٌ يَسُوفِي وَعَصِيٌّ مِنْ عِنْدِ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةِ وَالشُّيُوعِ.⁴⁴ وَكَانَ مُسَلِّمُهُ قَدْ أَعْطَاهُمْ غَلَامَةً قَائِلًا: الَّذِي أَقْبَلَهُ هُوَ هُوَ، أَمْسِكُوهُ وَأَمْضُوا بِهِ بِحِرْصٍ.⁴⁵ فَجَاءَ لِلْوَقْتِ وَتَقَدَّمَ إِلَيْهِ قَائِلًا: يَا سَيِّدِي، يَا سَيِّدِي، وَقَبْلَهُ.⁴⁶ فَأَلْقُوا أَيْدِيَهُمْ عَلَيْهِ وَأَمْسِكُوهُ.⁴⁷ فَاسْتَلَّ وَاجِدٌ مِنَ الْحَاضِرِينَ السَّيْفَ وَصَرَبَ عَبْدَ رَئِيسِ الْكَهَنَةِ فَقَطَعَ أُذُنَهُ.

⁴⁸ فَاجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: كَأَنَّهُ عَلَى لِسِّ حَرَجْنُمْ يَسُوفِي وَعَصِيٍّ لِنَأْخُذُونِي.⁴⁹ كُلُّ يَوْمٍ كُنْتُ مَعَكُمْ فِي الْهَيْكَلِ أَعْلَمُ وَلَمْ تُمْسِكُونِي، وَلَكِنْ لِكَيْ تُكْمَلَ الْكُتُبُ.⁵⁰ فَتَرَكْتُ الْجَمِيعَ وَهَرَبُوا.⁵¹ وَتَبِعَهُ سَابٌّ لَيْسًا إِزَارًا عَلَى عُرْيِهِ، فَأَمْسَكَهُ السَّبَّابُ.⁵² فَتَرَكَ الْإِزَارَ وَهَرَبَ مِنْهُمْ غُرْبَانًا.

يَسُوعَ أَمَامَ رَئِيسِ الْكَهَنَةِ وَالْمَجْمَعِ

⁵³ فَمَضَوْا يَسُوعَ إِلَى رَئِيسِ الْكَهَنَةِ فَاجْتَمَعَ مَعَهُ جَمِيعُ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالشُّيُوعِ وَالْكَتَبَةِ.⁵⁴ وَكَانَ بَطْرُسُ قَدْ تَبِعَهُ مِنْ بَعِيدٍ إِلَى دَاخِلِ دَارِ رَئِيسِ الْكَهَنَةِ وَكَانَ جَالِسًا بَيْنَ الْخُدَّامِ يَسْتَدْفِي عِنْدَ النَّارِ.⁵⁵ وَكَانَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْمَجْمَعِ كُلُّهُ يَطْلُبُونَ شَهَادَةً عَلَى يَسُوعَ لِيَقُولُوهُ قَلَمٌ يَجِدُوا، لِأَنَّ كَثِيرِينَ شَهِدُوا عَلَيْهِ زُورًا وَلَمْ تَنْفِقْ شَهَادَاتُهُمْ.⁵⁶ ثُمَّ قَامَ قَوْمٌ وَشَهِدُوا عَلَيْهِ زُورًا قَائِلِينَ:⁵⁷ نَحْنُ سَمِعْنَاهُ يَقُولُ: إِنِّي أَنْقُصُ هَذَا الْهَيْكَلَ الْمَصْنُوعَ بِالْأَيْدِي وَفِي ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ أَبْنِي أُبْنِي آخَرَ غَيْرَ مَصْنُوعٍ بِأَيْدٍ.⁵⁸ وَلَا يَهَذَا كَانَتْ شَهَادَاتُهُمْ تَنْفِقُ. فَقَامَ رَئِيسُ الْكَهَنَةِ فِي الْوَسْطِ وَسَأَلَ يَسُوعَ: أَمَا تُجِيبُ بِشَيْءٍ؟ مَاذَا يَشْهَدُ بِهِ هَؤُلَاءِ عَلَيْكَ؟⁶¹ أَمَّا هُوَ فَكَانَ سَاكِنًا وَلَمْ يُجِبْ بِشَيْءٍ. فَسَأَلَهُ رَئِيسُ الْكَهَنَةِ أَيْضًا وَقَالَ لَهُ: أَأَنْتَ الْمَسِيحُ، ابْنُ الْمُبَارَكِ؟ فَقَالَ يَسُوعُ: أَتَا هُوَ، وَسَوْفَ تُبْصِرُونَ ابْنَ الْإِنْسَانِ جَالِسًا عَنْ يَمِينِ الْقُوَّةِ وَآتِيًا فِي سَحَابِ السَّمَاءِ.⁶³ فَمَرَّقَ رَئِيسُ الْكَهَنَةِ ثِيَابَهُ وَقَالَ: مَا حَاجَتُنَا بَعْدَ إِلَى شُهُودٍ؟ قَدْ سَمِعْنَاهُ الْجَارِيفَ، مَا رَأَيْتُمْ؟ قَالَ الْجَمِيعُ حَكَمُوا عَلَيْهِ أَنَّهُ مُسْتَوْجِبُ الْمَوْتِ.⁶⁵ فَابْتَدَأَ قَوْمٌ يَبْصُقُونَ عَلَيْهِ وَيُعْطُونَ وَجْهَهُ وَيَلْكُمُونَهُ وَيَقُولُونَ لَهُ: تَبَّأُ، وَكَانَ الْخُدَّامُ يَطْلُمُونَهُ.

gab ihnen den; und sie tranken alle daraus.²⁴ Und er sprach zu ihnen: Das ist mein Blut des neuen Bundes, das für viele vergossen wird.²⁵ Wahrlich, ich sage euch, dass ich hinfort nicht trinken werde vom Gewächs des Weinstocks bis auf den Tag, da ich's neu trinke im Reich Gottes.²⁶ Und als sie den Lobgesang gesprochen hatten, gingen sie hinaus an den Ölberg.

Jesus kündigt die Verleugnung durch Petrus an

²⁷ Und Jesus sprach zu ihnen: Ihr werdet in dieser Nacht alle an mir Anstoß nehmen; denn es steht geschrieben: "Ich werde den Hirten schlagen, und die Schafe werden sich zerstreuen."²⁸ Wenn ich aber auferstehe, will ich vor euch hingehen nach Galiläa.²⁹ Petrus aber sagte zu ihm: Und wenn sie alle an dir Anstoß nehmen sollten, so doch ich nicht.³⁰ Und Jesus sprach zu ihm: Wahrlich, ich sage dir: Heute, in dieser Nacht, ehe denn der Hahn zweimal kräht, wirst du mich dreimal verleugnen.³¹ Er aber redete noch weiter: Ja, wenn ich mit dir auch sterben müsste, werde ich dich nicht verleugnen. Das gleiche sagten sie alle.

Jesus in Gethsemane

³² Und sie kamen zu einem Gartenhof mit Namen Gethsemane. Und er sprach zu seinen Jüngern: Setzt euch hierher, bis ich gebetet habe.³³ Und er nahm mit sich Petrus und Jakobus und Johannes, fing an, zu zittern und zu zagen³⁴ und sprach zu ihnen: Meine Seele ist betrübt bis an den Tod; bleibt hier und wachet!³⁵ Und er ging ein wenig weiter, fiel auf die Erde und betete, dass, wenn es möglich wäre, die Stunde an ihm vorüberginge,³⁶ und sprach:

بطرس يُنكر يسوع

⁶⁶وَيَتِمَّا كَانَ بُطْرُسُ فِي الدَّارِ أَسْفَلَ جَاءَتْ إِحْدَى جَوَارِي رَئِيسِ الْكَهَنَةِ، ⁶⁷فَلَمَّا رَأَتْ بُطْرُسَ يَسْتَذِفُ تَطَرَّتْ إِلَيْهِ وَقَالَتْ: وَأَنْتَ كُنْتَ مَعَ يَسُوعَ النَّاصِرِيِّ. ⁶⁸فَأُنْكِرَ قَائِلًا: لَسْتُ أَدْرِي وَلَا أَفْهَمُ مَا تَقُولِينَ، وَخَرَجَ خَارِجًا إِلَى الدَّهْلِيِزِ، فَصَاحَ الذِّكُّ. ⁶⁹قَرَأَتْهُ الْجَارِيَةُ أَيْضًا وَابْتَدَأَتْ تَقُولُ لِلْحَاضِرِينَ: إِنَّ هَذَا مِنْهُمْ. ⁷⁰فَأُنْكِرَ أَيْضًا. وَبَعْدَ قَلِيلٍ أَيْضًا قَالَ الْحَاضِرُونَ لِبُطْرُسَ: حَقًّا أَنْتَ مِنْهُمْ، لِأَنَّكَ جَلِيلِيٌّ أَيْضًا وَلَعَنَّكَ نُسَيْبُهُ لَعَنَتْهُمْ. ⁷¹فَابْتَدَأَ يَلْعَنُ وَيَخْلِفُ: إِنِّي لَا أَعْرِفُ هَذَا الرَّجُلَ الَّذِي تَقُولُونَ عَنْهُ. ⁷²وَصَاحَ الذِّكُّ ثَانِيَةً، فَتَذَكَّرَ بُطْرُسُ الْقَوْلَ الَّذِي قَالَهُ لَهُ يَسُوعُ: إِنَّكَ قَبْلَ أَنْ يَصِيحَ الذِّكُّ مَرَّتَيْنِ تُنْكِرُنِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. فَلَمَّا تَقَكَّرَ بِهِ بَكَى.

Abba, mein Vater, alles ist dir möglich; hebe diesen Kelch an mir vorüber; doch nicht, was ich will, sondern was du willst! ³⁷Und er kam und fand sie schlafend und sprach zu Petrus: Simon, schläfst du? Vermochtest du nicht, eine Stunde zu wachen? ³⁸Wachet und betet, damit ihr nicht in Versuchung kommt! Der Geist ist willig; aber das Fleisch ist schwach. ³⁹Und er ging wieder hin und betete und sprach dieselben Worte. ⁴⁰Als er zurückkam, fand er sie abermals schlafend; denn ihre Augen waren voll Schlafs, und sie wussten nicht, was sie ihm antworten sollten. ⁴¹Und er kam zum dritten Mal und sprach zu ihnen: Ach, wollt ihr nun schlafen und ruhen? Es ist genug; die Stunde ist gekommen. Siehe, der Menschensohn wird überantwortet in die Hände der Sünder. ⁴²Steht auf, lasst uns gehen! Siehe, der mich verrät, ist nahe.

Die Gefangennahme Jesu

⁴³Und sogleich, während er noch redete, kam herzu Judas, einer der Zwölf, und eine große Schar mit ihm, mit Schwertern und mit Stangen von den Hohenpriestern und Schriftgelehrten und Ältesten. ⁴⁴Und der Verräter hatte ihnen ein Zeichen gegeben und gesagt: Welchen ich küssen werde, der ist's; den ergreift und führt ihn sicher ab. ⁴⁵Und als er kam, trat er sogleich zu ihm und sprach: Rabbi, Rabbi! und küsste ihn. ⁴⁶Die aber legten Hand an ihn und ergriffen ihn. ⁴⁷Einer aber von denen, die dabeistanden, zog sein Schwert und schlug den Knecht des Hohenpriesters und hieb ihm ein Ohr ab.

⁴⁸Und Jesus antwortete und sprach zu ihnen: Wie gegen einen Räuber seid ihr

ausgezogen mit Schwertern und Stangen, mich zu fangen.⁴⁹ Ich bin täglich bei euch im Tempel gewesen und habe gelehrt, und ihr habt mich nicht ergriffen; aber so soll die Schrift erfüllt werden.⁵⁰ Da verließen ihn alle und flohen.⁵¹ Und es war ein Jüngling, der folgte ihm nach, der war mit einem Leinengewand bekleidet auf der bloßen Haut; und sie griffen nach ihm.⁵² Er aber ließ das Leinengewand fahren und floh nackt von ihnen.

Jesus vor dem Rat der Juden

⁵³ Und sie führten Jesus zu dem Hohenpriester wo sich alle Hohenpriester und Ältesten und Schriftgelehrten versammelten.⁵⁴ Petrus aber folgte ihm nach von ferne bis hinein in den Palast des Hohenpriesters; und er saß bei den Knechten und wärmte sich am Feuer.⁵⁵ Aber die Hohenpriester und der ganze Rat suchten Zeugnis gegen Jesus, damit sie ihn zu Tode brächten, und fanden nichts.⁵⁶ Denn viele gaben falsches Zeugnis ab gegen ihn, aber ihr Zeugnis stimmte nicht überein.⁵⁷ Da standen einige auf und gaben falsches Zeugnis ab gegen ihn und sprachen:⁵⁸ Wir haben ihn sagen hören: Ich will diesen Tempel, der mit Händen gemacht ist, abbrechen und in drei Tagen einen anderen bauen, der nicht mit Händen gemacht ist.⁵⁹ Aber ihr Zeugnis stimmte so auch nicht überein.⁶⁰ Und der Hohepriester stand auf, trat mitten unter sie und fragte Jesus und sprach: Antwortest du nichts auf das, was diese gegen dich zeugen?⁶¹ Er aber schwieg still und antwortete nichts. Da fragte ihn der Hohepriester abermals und sprach zu ihm: Bist du der Christus, der Sohn des

Hochgelobten?⁶² Jesus aber sprach: Ich bin's; und ihr werdet sehen den Menschensohn sitzen zur rechten Hand der Kraft und kommen mit den Wolken des Himmels.⁶³ Da zerriss der Hohepriester seine Kleider und sprach: Was bedürfen wir weiterer Zeugen?⁶³ Ihr habt die Gotteslästerung gehört. Was meint ihr? Sie aber verurteilten ihn alle, dass er des Todes schuldig sei.⁶⁵ Da fingen einige an, ihn anzuspeien und sein Angesicht zu verdecken und ihn mit Fäusten zu schlagen und zu ihm zu sagen: Weissage uns! Und die Knechte schlugen ihn ins Angesicht.

Die Verleugnung des Petrus

⁶⁶Und Petrus war unten im Hof. Da kam eine von den Mägden des Hohenpriesters;⁶⁷ und als sie Petrus sah, der sich wärmte, schaute sie ihn an und sprach: Und du warst auch mit Jesus von Nazareth.⁶⁸ Er leugnete aber und sprach: Ich weiß nicht und verstehe auch nicht, was du sagst. Und er ging hinaus in den Vorhof; und der Hahn krähte.⁶⁹ Und die Magd sah ihn und fing abermals an, denen zu sagen, die dabeistanden: Dieser ist einer von ihnen.⁷⁰ Und er leugnete wieder. Und nach einer kleinen Weile sprachen die, die dabeistanden, abermals zu Petrus: Wahrlich, du bist einer von ihnen; denn du bist ein Galiläer, und deine Sprache gleicht ihrer.⁷¹ Er aber fing an, sich zu verfluchen und zu schwören: Ich kenne den Menschen nicht, von dem ihr redet.⁷² Und sogleich krähte der Hahn zum zweiten Mal. Da gedachte Petrus an das Wort, das Jesus zu ihm sagte: Ehe der Hahn zweimal kräht, wirst du mich

dreimal verleugnen. Und er fing an, zu weinen.